

планування діяльності підприємства є Господарський Кодекс України [1]. У ст. 75 якого зазначено, що фінансовий план державного підприємства підлягає затвердженню до 01 вересня року, що передує плановому. У ньому мають зазначатися планові доходи і видатки, обсяг та спрямування коштів для виконання цілей та функцій державного підприємства.

Для підприємств, у статутному фонді яких більше 50% акцій (часток, паїв) належать державі, порядок складання фінансового плану визначається Наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України № 205 від 02.03.2005 «Про затвердження Порядку складання, затвердження та контролю виконання фінансового плану суб'єкта господарювання державного сектора економіки» [2].

Згідно Наказу Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73 затверджене Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [3], в якому визначається мета, склад і принципи підготовки фінансової звітності та вимоги до визнання і розкриття її елементів.

Таким чином, в умовах турбулентності економіки України фінансове планування є одним з альтернативних фінансових інструментів, яке використовується підприємством для налагодження діяльності, підвищення власної рентабельності та платоспроможності, зміцнення фінансового стану та забезпечення фінансового розвитку.

Література:

1. Господарський Кодекс України від 16.01.2003 № 436-IV. Верховна Рада Україна. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text> (дата звернення: 10.09.2020).

2. Порядок складання, затвердження та контролю виконання фінансового плану суб'єкта господарювання державного сектору економіки: Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 02.03.2005 № 205. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0300-15#Text> (дата звернення: 08.10.2020).

3. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: Наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 № 73. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13#Text> (дата звернення: 25.09.2020).

НАПРЯМИ МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КООПЕРАТИВНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

*Гринюк Н.А., к.е.н., доцент
Київський національний торговельно-економічний університет*

Міжнародна кооперативна співпраця стає економічним підґрунтям інтернаціоналізації господарської діяльності кооперативів, яка сприяє процесам

інтеграції і централізації в кооперативних організаціях, певною мірою зміцнює позиції кооперативного сектору в економіці різних країн і континентів.

Споживча кооперація України як основа кооперативного сектору економіки знаходиться на стадії транзитивних змін і спрямовує свої зусилля на створення власної моделі господарювання, адекватної ринковій економіці.

Міжнародна економічна діяльність споживчої кооперації України повинна стати реальною і значною складовою її господарської діяльності, головними чином через зовнішньоторговельну діяльність, міжнародне інвестиційне співробітництво, міжнародну виробничу кооперацію, міжнародне науково-технічне співробітництво та обмін досвідом.

Результати дослідження факторів макросередовища міжнародної економічної діяльності споживчої кооперації України засвідчили наявність сформованої правової бази для здійснення і розвитку міжнародної економічної діяльності:

1. Розвиток міжнародної економічної діяльності споживчої кооперації України відбувається відповідно до принципів зовнішньоекономічної діяльності, закріплених у Законі України «Про зовнішньоекономічну діяльність» [1] та Закону України «Про споживчу кооперацію», в якому відображені міжнародні принципи кооперації та врахований досвід роботи кооперації різних країн світу [2].

2. Стратегічні пріоритети розвитку споживчої кооперації України одним з основних завдань перспективного розвитку системи визначають розширення міжнародного кооперативного співробітництва, інтеграцію у міжнародні кооперативні зв'язки, розвиток зовнішньоекономічної діяльності кооперативних підприємств і організації [3].

Зовнішнє економічне середовище, незважаючи на кризовий стан економіки України, на загал створює потенційні можливості розвитку міжнародної економічної діяльності споживчої кооперації і міжнародної інтеграції кооперативного сектору національної економіки у світовий економічний простір за рахунок реалізації наявних внутрішньосистемних резервів.

Оцінювання мікросередовища функціонування системи споживчої кооперації України свідчить про переваги цього сектору національної економіки з позиції потенціалу її міжнародної економічної діяльності:

- організаційно-правові засади функціонування: правова легітимність діяльності; дієва законодавча база; власна соціальна база членів; підтримка місцевих органів влади;

- організаційно-економічні засади господарювання: багатогалузевий характер діяльності; традиційні внутрішньогосподарські зв'язки; власна сировинна і товарна база; гарантований ринок збуту продукції; досвід зовнішньоекономічної діяльності;

- власна інфраструктура функціонування: сформована матеріально-технічна база; диференційованість підприємств та ієрархічність системи в цілому;

- власна багаторівнева система підготовки кадрів: кваліфікований кадровий персонал та науковий потенціал.

З огляду на зазначене вище, основними стратегічними напрямками міжнародної економічної діяльності системи споживчої кооперації України мають стати:

1. Розвиток співробітництва із кооперативними спілками зарубіжних країн з метою розвитку виробничої кооперації та спільного підприємництва; залучення іноземних інвестицій та трансферу технологій.

2. Входження організацій банківсько-кредитної системи Укоопспілки у Європейські кооперативні банківські об'єднання (Міжнародне Об'єднання Народних банків, Об'єднання кооперативних банків ЄС) з метою сприяння реорганізації та розвитку кооперативної та кредитної систем, в рамках яких можлива підтримка реалізації програми фінансування і страхування міжнародної економічної діяльності підприємств (організацій) споживчої кооперації.

3. Розробка системи залучення іноземних капіталів та формування сприятливого інвестиційного клімату в сфері діяльності споживчої кооперації на основі встановлення зв'язків з міжнародними програмами технічної допомоги, інвестиційними фондами з метою залучення потенційних інвесторів.

Слід наголосити, що одним з найважливіших завдань розвитку міжнародної співпраці споживчої кооперації України є не лише розширення діапазону зв'язків із закордонними кооперативними організаціями, але й формування міжнародних економічних, технічних і соціальних зв'язків на довготривалій основі з кооперативними організаціями зарубіжних країн.

Ефективний розвиток споживчої кооперації України залежатиме як від рівня реалізації заходів, направлених на адаптацію до сучасної економічної ситуації в країні, активізації міжнародного кооперативного співробітництва, так і від налагодженої системи підтримки й стимулювання діяльності кооперативних підприємств та організацій на загальнодержавному та міжнародному рівнях.

Література:

1. Про зовнішньоекономічну діяльність: Закон України від 16.04.91 р. *Вісник Верховної Ради України*. 1991. № 29.

2. Про споживчу кооперацію: Закон України від 10 квіт. 1992 р. № 2687-ХІІ (зі змін. і допов.). *Відомості Верховної Ради*. 1992. № 30.

3. Стратегія розвитку споживчої кооперації України до 2025 рр. К. : Укоопспілка, 2020. 47 с.